

Arhip

Arhip

"Pavel, înțemnițat al lui Isus Hristos, și fratele Timotei, către preaiubitul Filimon, împreună lucrător cu noi, către sora Apfia și către Arhip, împreună ostaș cu noi și către biserica din casa ta: „Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!" (Filimon 1-3). Filimon trebuie să fi fost un om bogat, de vreme ce avea sclavi. Unul dintre aceștia, Onisim, a fugit de la stăpânul lui și s-a refugiat în Roma. Se pare că, înainte de a-l părăsi pe Filimon, l-a furat. La Roma, Onisim îl întâlnește pe apostolul Pavel care îi vorbește de Domnul Isus, și sclavul se convertește. Pavel scrie această mică dar excelentă epistolă pentru a-l recomanda pe Onisim, trimițându-l la vechiul lui stăpân, potrivit rânduielilor cuprinse în Legea lui Dumnezeu. Și noi vrem să credem că Filimon l-a primit „pentru veșnicie, dar nu ca pe un rob, ci mult mai presus decât pe un rob, ca pe un frate preaiubit, mai ales de mine, și cu atât de mult de tine, fie în chip firesc, fie în Domnul" (versetele 15-16).

Apfia se pare că era soția lui Filimon și stăpâna casei, Arhip, probabil fiul lor. Numele lui înseamnă „mare cavalier." Oare să fi fost el un tânăr ofițer de cavalerie în armata romană? Este posibil ca această familie alcătuită din 3 persoane să fi locuit la Colose (Coloseni 4.17), deși nu avem dovezi absolut convingătoare. Ceea ce mai știm este că adunarea din localitatea în care trăiau se strângea în casa lor.

Un serviciu special (despre care însă nu avem cunoștință) a fost încredințat lui Arhip. „Spuneți lui Arhip: „Ia seama să împlinești bine slujba pe care ai primit-o de la Domnul!" (Coloseni 4.17.) Când omul din Matei 25.14-30 s-a dus într-o țară depărtată, a încredințat bunurile lui slujitorilor săi: „Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, și altuia imul: fiecăruia după puterea lui" (versetul 15). Fiecăruia dintre noi Domnul i-a încredințat o slujbă specială, potrivit cu capacitatea noastră. Să nu facem ca robul care a primit un singur talant și pe care l-a îngropat în pământ, pentru că avertismentul dat lui Arhip se adresează tuturor celor ce aparțin Domnului, precum și fiecăruia dintre copiii noștri.

Ferice de noi, părinți și bunici, dacă putem contribui la dezvoltarea acestor capacități, a acestor daruri, pentru ca ele să fie folosite în exclusivitate și tot mai bine pentru gloria Domnului de către fiecare copil al nostru. Am văzut mai bine la început că ei (copiii noștri) ne-au fost împrumutați și ne revine datoria să-i creștem pentru El. Domnul a dat fiecăruia anumite calități, anumite talente și ei vor răspunde de felul cum le întrebuințează pentru cauza Lui, iar pentru noi este un privilegiu să-i ajutăm să-și îndeplinească bine slujba pe care au primit-o.

Dumnezeu să ne dea credințioșia și înțelepciunea de care avem atâta trebuință spre a putea face cum se cuvine lucrul acesta spre gloria Aceluia ai, Cui sunt copiii noștri și Cui au datoria să-I slujească!